

Λκ 21,1-4

Τό δίλεπτο τῆς χήρας

Θά ἔχετε δεῖ, παιδιά, μπαίνοντας στόν ναό κοντά στό παγκάρι, ὅπου ἀφήνουμε χρήματα γιά ν' ἀνάψουμε τό κερί μας, ἓνα ἄλλο κουτί -«κυτίο» ὀνομάζεται- εἰδικά φτιαγμένο γιά νά ρίχνουν ὅσοι θέλουν καί σ' αὐτό χρήματα. Εἶναι τό **«κυτίο τῆς φιλανθρωπίας»**. Τά χρήματά του διατίθενται γιά τίς ἀνάγκες τῶν φτωχῶν· γιά κείνους πού στεροῦνται ἢ ἔχουν κάποια ἰδιαίτερη ἀνάγκη.

Καί ἀνάλογο εἶχαν καί οἱ Ἰουδαῖοι στά χρόνια τοῦ Χριστοῦ στόν ῥωο τοῦ Ναοῦ τους. **«Γαζοφυλάκιον»**, τό ὀνόμαζαν. «Γάζα» σημαίνει «θησαυρός». Δεκατρία γαζοφυλάκια, δηλαδή θησαυροφυλάκια, ὑπῆρχαν στόν αὐλόγυρο τοῦ Ναοῦ. Τά ὀνόμαζαν καί **«σάλπιγγες»**, γιατί τό ἀνοιγμα ὅπου ἔριχναν τά χρήματα εἶχε σχῆμα σάλπιγγας. Ἐκεῖ μπορούσαν οἱ Ἰουδαῖοι νά καταθέτουν τά **«δῶρα»** τους, δηλαδή τό χρηματικό πόσο πού ἤθελαν νά προσφέρουν γιά κείνους πού εἶχαν ἀνάγκη.

Ἐκεῖνη τή μέρα ὅμως πλησίασε στό γαζοφυλάκιο μία γυναίκα πού εἶχε ἡ ἴδια ἀνάγκη· μία φτωχή χήρα. Μήπως πλησίασε γιά νά ζητήσει χρήματα; Ὁχι! Τό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ μας τήν ἀγκαλιάζει μέ ἰδιαίτερη στοργή. «Ἀλήθεια σᾶς λέω», πληροφορεῖ τούς γύρω

του, «αὕτῃ ἡ φτωχή χήρα ἔριξε τό μεγαλύτερο ποσό ἀπ' ὅλους». Ἀποροῦν ὅσοι ἀκοῦν τὰ λόγια αὐτά. Κοιτοῦν μέ ἐκπληξῇ τῇ φτωχῇ χήρα. Τόσοι πλούσιοι ἐκείνη τήν ὥρα πρόσφεραν τὰ δῶρα τους. Αὐτή πόσα χρήματα νά ἔριξε, γιά νά ξεπερνᾷ τίς ἄλλες προσφορές!

Πόσο ἦταν ἄραγε τό ποσό πού πρόσφερε ἡ φτωχή χήρα; **Δύο λεπτά!** Σήμερα θά λέγαμε περίπου ἓνα εὐρώ! Καταλαβαίνετε πώς τό ποσό ἦταν ἐλάχιστο. Ἐκανε λάθος, λοιπόν, ὁ Χριστός; Γιατί εἶπε ὅτι ἡ φτωχή χήρα ἔριξε τό μεγαλύτερο ποσό ἀπ' ὅλους τούς πλουσίους πού ἦταν ἐκεῖ;

Ἀπό μακριά, εἶναι ἀλήθεια, δέν μπορούσε κανείς νά διακρίνει τί ρίχνει ὁ καθένας στό γαζοφυλάκιο. Ἀλλά ὁ Χριστός δέν κάνει λάθος. Εἶναι παντογνώστης, ὅλα τὰ γνωρίζει· ἀπό τό δικό Του βλέμμα τίποτε δέν ξεφεύγει. Εἶδε καί τὰ δύο λεπτά πού ἔριξε ἡ χήρα στό γαζοφυλάκιο, εἶδε ὅμως καί τήν καρδιά της. **Ἦταν τόσο πλούσια μέσ στήν καρδιά της ἡ ἀγάπη!** Ξεπερνοῦσε τήν ἀγάπη ὅλων τῶν ἄλλων.

Ἐξηγεῖ, λοιπόν, ὁ Χριστός: «Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπό τό περίσσευμά τους ἔριξαν στά δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ αὐτή ἀπό τό ὑπέρημά της, ὅλο τό βίός της ἔριξε!».

Ἡ ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης

Δέν ἔχει σημασία, παιδιά, ἂν ἡ προσφορά εἶναι μεγάλη ἢ μικρή. Ἀξία ἔχει ἡ διάθεση μέ τήν ὁποία γίνεται ἡ ὅποια προσφορά· ὄχι τί δίνει κανείς ἀλλά πῶς τό δίνει. Τῇ διάθεσιν τῆς καρδιάς, **τήν ἀγάπην μετᾷ ὁ Θεός.** Γί' αὐτό στά μάτια τοῦ Χριστοῦ μας ἡ προσφορά τῆς χήρας ἦταν ἡ πλουσιότερη. Ἦξερε ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔριξαν ἀπό τό περίσσευμά τους. Φρόντισαν πρῶτα γιά τίς δικές τους ἀνάγκες κι ἔπειτα, χωρίς τίποτε νά στερηθοῦν, ἀπ' ὅσα τούς περίσσευαν ἔδωσαν κι ἓνα ποσό στό γαζοφυλάκιο τοῦ Ναοῦ. Δέν τούς στοίχισε κάτι αὐτή ἡ προσφορά. Ἀντίθετα, ἡ χήρα ἔκανε **μεγάλη θυσία** γιά νά δώσει

τό δίλεπτο στό γαζοφυλάκιο. "Ό,τι είχε γιά τίς δικές της ανάγκες τό ἔδωσε. Κάποιος ἄλλος, σκέφτηκε, θά ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη· ἴσως πρέπει νά θρέψει παιδιά, νά περιποιηθεῖ ἀρρώστους.

Ἐπομένως, ἀφοῦ ὁ Κύριός μας ζυγίζει τήν ἀγάπη καί ὄχι τήν περυσία, **ὅλοι, ἀκόμη κι οἱ πιά φτωχοί, μπορούμε νά κάνουμε ἐλεημοσύνη!** Κι ἀρέσουν πολύ στόν Θεό οἱ πράξεις τῆς ἐλεημοσύνης. Εὐλογοεῖ πάντοτε τούς ἐλεήμονες ἀνθρώπους. **«Ὁ ἐλεῶν πτωχῶ δανεῖζει Θεῶ»**, διαβάζουμε στήν Ἁγία Γραφή (Πρμ 19,17). Δηλαδή, ὅποιος κάνει ἐλεημοσύνη στόν φτωχό, αὐτός εἶναι σάν νά κάνει ἕνα δάνειο στόν Θεό! Κι ἐπιστρέφει ὁ Θεός τό δάνειο μέ πλούσιους τόκους, μέ περίσσια τήν εὐλογία Του!

Σήμερα, **Κυριακή τῆς Κρίσεως**, προσέξατε, παιδιά, τί ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο; **Ὅποιος κάνει ἕνα καλό στόν συνάνθρωπό του τό κάνει στόν ἴδιο τόν Χριστό!**

Κατά τή **Δευτέρα Παρουσία**, μάς εἶπε ὁ Χριστός, ὅταν ἔρθει πάλι στή γῆ μας μαζί μέ ὅλους τούς ἀγγέλους Του, θά καθίσει στόν θρόνο τῆς δόξας Του καί μπροστά Του θά συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Τότε, ὅπως ὁ βοσκός χωρίζει τά πρόβατα ἀπό τά κατσίκια, ἔτσι καί ὁ βασιλιάς Χριστός θά χωρίσει τούς ἀνθρώπους τούς δικούς Του ἀπ' ὅλους τούς ἄλλους καί θά τούς πεῖ:

- Ἐλάτε κοντά μου, γιατί κληρονομήσατε τή βασιλεία μου, πού προαιώνια εἰσέτασα γιά σᾶς. Πείνασα καί μοῦ δώσατε νά φάω. Δίψασα καί μέ ξεδιψάσατε. Ξένος ἦμουν καί μέ φιλοξενήσατε. Δέν εἶχα ροῦχα καί μέ ντύσατε. Ἀρρώστησα καί μέ ἐπισκεφτήκατε. Στή φυλακή ἦμουν καί ἤρθατε νά μέ δεῖτε.

- Μά, Κύριε, θά τοῦ ποῦν ἐκεῖνοι μέ ἀπορία, πότε Σέ εἶδαμε πεινασμένο καί Σέ θρέψαμε ἢ διψασμένο καί Σέ ξεδιψάσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ξένο καί Σέ φιλοξενήσαμε ἢ δίχως ροῦχα καί Σέ ντύσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ἀρρώστο ἢ στή φυλακή καί Σ' ἐπισκεφτήκαμε;

- Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέω, θά τούς ἀπαντήσῃ ὁ Χριστός, ὅ,τι κάνατε στούς συνανθρώπους σας, πού εἶναι ἀδελφοί μου, τό κάνατε

σ' Έμένα.

Τό σκεφτήκατε ποτέ, παιδιά; Ό,τι δίνουμε σ' έναν **συμμαθητή** μας πού ίσως δέν ἔχει στό διάλειμμα φαγητό νά φάει, σ' έναν **γείτονα** πού ίσως δέν τοῦ φτάνουν τά λεφτά ν' ἀγοράσει καινούργια ροῦχα στά παιδιά του· ὅποια ἐπίσκεψη κάνουμε σ' έναν **ἄρρωστο** ἢ σ' ἕνα **πρόσωπο πού μένει μόνο του** στό σπίτι του, ὅλα αὐτά εἶναι δικές μας **μικρές προσφορές** στόν **ἴδιο τόν Χριστό!**

Ἰδιαίτερα **κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Σαρακοστής**, πού περιμένουμε σέ λίγες μέρες νά ξεκινήσει, οἱ πιστοί χριστιανοί παίρνουν ἕνα σύνθημα, μιά ὁμορφη ἀπόφαση: **«Νά νηστεύουμε γιά νά κάνουμε ἔλεημοσύνη»**. Φροντίζουν νά κάνουν οἰκονομία τρώγοντας ἀπλά νησιίσιμα φαγητά, ὥστε νά μένει στήν ἄκρη ἕνα ποσό καί νά τό προσφέρουν σέ κείνους πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἡ νηστεία καί ἡ ἐλεημοσύνη γίνονται ἔτσι **δύο φτερά, πού ἀνεβάζουν τήν ψυχή πολύ ψηλά**, κοντά στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

Ἀπό τώρα, παιδιά, πού εἶστε ἀκόμη μικρά, μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε καί νά γυμνάζετε τά δύο αὐτά φτερά, ὥστε σ' ὅλη σας τή ζωή καί αἰώνια νά ζεῖτε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

**Τό μικρό καλό πού κάνω
σέ κάθε συνάνθρωπό μου
εἶναι σάν νά τό προσφέρω
γιά τόν ἴδιο τόν Χριστό μου!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἑγχρωμες εἰκόνες.
2. Παιχνίδια - Κατασκευή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.

